

Paavi Franciscuksen ja Piispa Munib Younanin, Luterilaisen maailmanliiton presidentin, yhteinen julistus Lundin luterilaisessa tuomiokirkossa Ruotsissa 31.10.2016

”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Eihän oksa pysty tuottamaan hedelmää, ellei se pysy puussa, ja samoin ette pysty tekään, ellette pysy minussa” (Joh. 15:5).

Kiitollisin sydämin

Tällä yhteisellä julkilausumalla me ilmaisemme iloisen kiitollisuutemme Jumalalle tästä yhteisen rukouksen hetkestä Lundin tuomiokirkossa, kun alamme muistaa reformaation 500. muistopäivää. Viisikymmentä vuotta rakentavaa ja hedelmällistä dialogia katolilaisten ja luterilaisten kesken on auttanut meitä voittamaan monia eroja ja syventänyt keskinäistä ymmärtämystä ja luottamusta. Samanaikaisesti yhteinen lähimmäisen palveleminen on lähentänyt meitä – usein kärsimyksen ja vainon keskellä. Dialogin ja yhteisen todistuksen kautta emme enää ole muukalaisia. Pikemminkin olemme oppineet, että se mikä yhdistää meitä, on suurempaa kuin se, mikä erottaa meitä.

Liikkeellä vastakkainasettelusta yhteyteen

Samalla kun olemme äärimmäisen kiitollisia reformaation kautta saamistamme hengellisistä ja teologisista lahjoista, tunnustamme ja valitamme Kristuksen edessä, että luterilaiset ja katolilaiset ovat vahingoittaneet Kirkon näkyvää ykseyttä. Teologisiin eroihin liittyivät ennakkoluulo ja konfliktit, ja uskonto instrumentalisoitiin poliittisiin tarkoituksiin. Yhteinen uskomme Jeesukseen Kristuksen ja kasteemme vaativat meiltä päivittäistä parannusentekoa, jonka kautta heitämme pois historialliset erimielisyydet ja kiistat, jotka jarruttavat sovinnon rakentamista. Vaikka mennyttä ei voi muuttaa, sitä mikä muistetaan, ja miten se muistetaan, voidaan muuttaa. Rukoilemme haavojemme ja toistemme näkemistä varjostavien muistojen parantumista. Hylkäämme päättäväisesti kaiken vihan ja väkivallan, menneen ja nykyisen, erityisesti sellaisen, jota harjoitetaan uskonnon nimissä. Tänään kuulemme Jumalan käskyn panna syrjään kaikki riita. Tunnustamme, että olemme armon vapauttamaa liikkumaan kohti yhteyttä, johon Jumala jatkuvasti kutsuu meitä.

Sitoutumisemme yhteiseen todistukseen

Kun etenemme niiden historian vaiheiden yli, jotka ovat meille taakka, sitoudumme todistamaan yhdessä Jumalan armosta, joka tuli näkyväksi ristiinnaulitussa ja ylösnousseessa Kristuksessa. Tietoisina, että tapa, jolla olemme suhteessa toisiimme vaikuttaa todistukseemme evankeliumista, sitoudumme kasvamaan edelleen kasteeseen perustuvassa yhteydessä, kun pyrimme poistamaan jäljellä olevat esteet, jotka estävät meitä saavuttamasta täyden ykseyden. Kristus haluaa, että olemme yhtä, niin että maailma uskoo (vrt. Joh. 17:21).

Monet jäsenet yhteisössämme kaipaavat saada eukaristian yhdessä ja samassa pöydässä konkreettisenä ilmaisuna ykseydestä. Koemme niiden kivun, jotka jakavat koko elämänsä, mutta eivät voi jakaa Jumalan lunastavaa läsnäoloa ehtoollispöydässä. Tunnustamme yhteisen pastoraalisen vastuun vastata kansamme hengelliseen janoon ja nälkään olla yksi Kristuksessa. Kaipaamme tämän Kristuksen ruumiin haavan paranemista. Tämä on pyrkimystemme tavoite, jonka toivomme edistyvän, myös uudistamalla sitoutumisemme teologiseen dialogiin.

Rukoilemme Jumalaa, että katolilaiset ja luterilaiset voivat todistaa yhdessä Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, kutsuen ihmiskunnan kuulemaan ja saamaan hyvän uutisen Jumalan pelastavasta toiminnasta. Rukoilemme Jumalalta inspiraatiota, rohkaisua ja voimaa, niin että voisimme palvella yhdessä, puolustaa ihmisarvoa ja oikeuksia, erityisesti köyhien, työskennellä oikeudenmukaisuuden puolesta ja hylätä väkivallan kaikki muodot. Jumala kutsuu meitä olemaan lähellä kaikkia niitä, jotka kaipaavat arvokkuutta, oikeudenmukaisuutta, rauhaa ja sovintoa. Tänään kohotamme äänemme erityisesti kaiken väkivallan ja ekstremismin lopettamiseksi, jotka vaikuttavat monissa maissa ja yhteisöissä, lukemattomiin sisariin ja veljiin Kristuksessa. Kehotamme luterilaisia

ja katolilaisia työskentelemään yhdessä muukalaisten toivottamisessa tervetulleiksi, auttamaan niitä, jotka on pakotettu pakenemaan sotaa ja vainoa ja puolustamaan pakolaisten ja turvapaikkaa etsivien oikeuksia.

Enemmän kuin koskaan ennen ymmärrämme, että yhteisen palvelumme tässä maailmassa täytyy ulottua Jumalan luomakuntaan, joka kärsii riistosta ja kyltymättömän ahneuden vaikutuksista. Tunnustamme tulevien sukupolvien oikeuden nauttia Jumalan maailmasta sen kaikissa voimavaroissa ja kauneudessa. Rukoilemme sydänten ja mielten muutosta, joka johtaa rakastavaan ja vastuulliseen huolenpitoon luomakunnasta.

Yksi Kristuksessa

Tässä hyvää lupaavassa tilaisuudessa ilmaisemme kiitollisuutemme veljillemme ja sisarillemme, jotka edustavat eri kristillisiä maailmanyhteisöjä, jotka ovat läsnä ja liittyvät rukoukseemme. Kun uudistamme sitoutumisemme suunnata vastakkainasettelusta yhteyteen, teemme niin yhden Kristuksen ruumiin osana, johon meidät on liitetty kasteen kautta. Kutsumme ekumeeniset kumppanimme muistuttamaan meitä sitoumuksistamme ja rohkaisemaan meitä. Pyydämme heitä jatkamaan rukousta meidän puolestamme, matkaamaan kanssamme, tukemaan meitä elämällä todeksi rukouksentäyteisiä sitoumuksia, jotka ilmaisemme tänään.

Maailmanlaaja kutsu katolilaisille ja luterilaisille

Kutsumme kaikkia luterilaisia ja katolisia seurakuntia ja yhteisöjä olemaan rohkeita ja luovia sitoutumisessaan jatkaa suurta matkaa, joka on edessämme. Pikemmin kuin menneisyyden konfliktit Jumalan ykseyden lahja meidän keskellämme ohjatkoon yhteistyötä ja syventäköön solidaarisuuttamme. Tulemalla lähelle uskossa Kristukseen, rukoilemalla yhdessä, kuuntelemalla toisiamme, elämällä Kristuksen rakkautta suhteissamme, me, katolilaiset ja luterilaiset, avaamme itsemme Kolmiyhteisen Jumalan voimalle. Kristukseen juurtuneina ja todistamalla hänestä uudistamme päättäväisyytemme olla Jumalan koko ihmiskuntaan kohdistuvan rajattoman rakkauden uskollisia sanansaattajia.